

aceștia sunt recunoscuți drept prieteni este împlinirea poruncii date de Isus (v. 14), aceea de a se iubi unii pe alții (vv. 15-17) în modul cel mai concret.

Or, tocmai revelația acestei iubiri, comunicată ucenicilor și trăită în mod concret de ei, le conferă un nou statut, cel de prieten (atât de râvnit de marile figuri ale VT, Abraham, Moise etc.). Ceea ce era atunci privilegiul doar al câtorva, acum, prin Isus, este oferit tuturor celor care acceptă să devină ucenicii săi, chiar și păgânilor (v. prima lectură).

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 5-12 mai 2024

5	D	DUMINICA VI A PAȘTELUI; Ss. Anghel, clg. m.; Gottard, ep.
6	L	Ss. Dominic Savio; Benedicta, fc.; Petru Nolascus, clg.
7	M	Ss. Roza Venerini, clg.; Ghizela, regină; Antonie Pecerski, pustnic
8	M	Fer. Ieremia Valahul, clg. **, Sf. Victor, m.
9	J	ÎNĂLȚAREA DOMNULUI; Ss. Isaia, profet; Pahomie, pustnic
10	V	Ss. Zenon din Axiopolis și îns., m. *; Ioan de Avila, pr. inv.; Fer. Ivan Merz, laic
11	S	Sf. Mamert, ep.
12	D	DUMINICA VII A PAȘTELUI; Ss. Nereus și Achilleus, m.; Pancrațiu, m.

Gândul săptămânii

“Un caracter esențial al rugăciunii este puterea ei: lumina răzbate repede, dar rugăciunea, mai repede decât lumina.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

5 mai 2024 • **DUMINICA VI A PAȘTELUI** • Ss. Anghel, clg. m.;
Gottard, ep.

LECTURA I

Darul Duhului Sfânt s-a revărsat și asupra păgânilor.
Citire din Faptele Apostolilor
10,25-26.34-35.44-48

În timp ce Petru intra, Corneliu i-a ieșit în întâmpinare, a căzut la picioarele lui prosternându-se. Dar Petru l-a ridicat și i-a zis: “Scoală-te! Sunt și eu doar un om”. Atunci Petru, deschizându-și gura, a spus: “Într-adevăr, acum înțeleg că Dumnezeu nu este părtinitor, ci în orice neam, cel care se teme de el și face dreptatea îi este plăcut”. În timp ce Petru mai rostea încă aceste cuvinte, Duhul Sfânt a coborât asupra tuturor celor care ascultau cuvântul. Credincioșii circumciși care veniseră cu Petru erau uimiți că darul Duhului Sfânt se revărsase și asupra păgânilor. Căci îi auzeau pe ei vorbind în limbi și preamărindu-l pe Dumnezeu. Atunci, Petru a spus: “Poate oare cineva să le refuze apa, pentru ca aceștia, care l-au primit pe Duhul Sfânt ca și noi, să fie botezați?” Și

a poruncit ca ei să fie botezați în numele lui Isus Cristos. Atunci ei i-au cerut să mai rămână câteva zile.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL
Ps 97(98),1.2-3ab.3cd-4 (R.: 2b)

R.: Domnul și-a descoperit dreptatea înaintea popoarelor.
sau:
Aleluia.

Cântați Domnului un cântec nou, pentru că a făcut lucruri minunate; dreapta și brațul lui cel sfânt i-au venit în ajutor! **R.**

Domnul și-a făcut cunoscută mântuirea și-a descoperit dreptatea înaintea neamurilor, și-a adus aminte de îndurarea și de fidelitatea lui față de casa lui Israel. **R.**

Toate marginile pământului au văzut mântuirea Dumnezeului nostru!

Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului!

Aclamați, cântați psalmi și tresăltați de bucurie! **R.**

LECTURA A II-A

Dumnezeu este iubire.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 4,7-10

Iubiților, să ne iubim unii pe alții, pentru că iubirea este de la Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și-l cunoaște pe Dumnezeu! Cine nu iubește nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire. Prin aceasta s-a arătat iubirea lui Dumnezeu în noi: Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, unul născut, ca să trăim prin el. În aceasta constă iubirea: nu noi l-am iubit pe Dumnezeu, ci el ne-a iubit și l-a trimis pe Fiul său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 14,23ab

(Aleluia) “Dacă cineva mă iubește, va păzi cuvântul meu, spune Domnul; Tatăl meu îl va iubi și vom veni la el”. (Aleluia)

EVANGHELIA

Nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta: ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 15,9-17

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi: “Așa cum Tatăl m-a iubit pe mine, așa v-am iubit și eu pe voi. Rămâneți în iubirea mea! Dacă păziți poruncile mele, rămâneți în iubirea mea așa cum eu am păzit poruncile Tatălui meu și rămân în iubirea lui. V-am spus acestea pentru ca bucuria mea să fie în voi și bucuria voastră să fie deplină. Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unii pe alții așa cum v-am iubit eu! Nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta: ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc. Nu vă mai numesc servitori, pentru că servitorul nu știe ce face stăpânul lui. Însă v-am numit pe voi prieteni, pentru că toate câte le-am auzit de la Tatăl vi le-am făcut cunoscute. Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am pus ca să mergeți și să aduceți rod, iar rodul vostru să rămână, pentru ca orice îl veți ruga pe Tatăl în numele meu să vă dea. Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unul pe altul!”

Cuvântul Domnului

***

Isus a spus ucenicilor săi: „Precum m-a iubit pe mine Tatăl, tot așa și eu vă iubesc pe voi. Rămâneți în dragostea mea. Dacă păziți poruncile mele, veți rămâne în iubirea mea, după cum și eu am păzit poruncile Tatălui meu și rămân în iubirea lui. Acestea vi le-am spus ca bucuria mea să fie în voi și ca bucuria voastră să fie deplină. Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unii pe alții, așa cum v-am iubit și eu pe voi.(...)” (In 15,9-17).

Fragmentul evanghelic al duminicii a șasea a Paștelui este continuarea imediată a celui din duminica precedentă, iar înțelegerea lui presupune să redeșteptăm în minte „universul” alcătuit de alegoria viței dătătoare de viață în mlădițe.

Ceea ce ne atrage atenția în această a doua parte a discursului lui Isus, este foarte ampla utilizare a verbului a iubi și a substantivului său, iubire (cel puțin 12 utilizări). Mai mult, acești termeni sunt, în contextul de față, sinonimi

cu verbul a rodi și respectiv rod. Cu alte cuvinte, rodirea care nu este altceva decât împlinirea poruncilor Tatălui, în substanță este iubire, dar nu orice fel de iubire. Este iubirea cu care Tatăl l-a iubit pe Fiul său, Isus Cristos, și pe care Acesta o oferă ucenicilor (v. și lectura a doua). Prin urmare, particula comparativă precum exprimă, e drept, la un prim nivel, modul în care ucenicul trebuie să-și manifeste iubirea-rodirea, imitând-o pe cea a lui Cristos (mergând până acolo încât să-și pună viața pentru prietenii săi), dar mai ales exprimă, la un al doilea nivel, misterul cel mai profund al revelației, adică sursa iubirii: iubirea intimă dintre Tatăl și Fiul care se exprimă pe cruce (In 3,16), model și referință, care fondează noua comunitate (1In 4,19). De remarcat este și faptul că, în această parte a discursului, amenințarea vreunei pedepse nu își mai are locul. Adversarii (cei neroditori) au dispărut lăsând locul prietenilor, cei care au fost aleși. Criteriul după care